

СТАНОВИЩЕ

от съдията Неделчо Беров по решение № 1 от 23 март 2004 г.

по к.д. № 1/2004 г.

Към мотивите на решение № 1 от 23 март 2004 г. по к.д. № 1/2004 г., намирам за необходимо да се добавят следните съображения:

Според разпоредбата на чл. 22, ал. 1 от Закона за Конституционен съд, “с решението си съдът се произнася само по направеното искане”.

При изпълнение на правомощието си да дава задължителни тълкувания на Конституцията, Конституционният съд винаги се е стремил да има предвид всички разпоредби на основния закон, които позволяват с решението да се даде най-точния, съответстващ на принципите и идеите, намерили отражение в Конституцията, отговор на искането, с което е сезиран, но не да променя, да разширява направеното искане, което би било недопустимо самосезиране.

В конкретния случай искането е да се даде отговор на тълкувателното питане “...при предсрочно прекратяване на мандата на лицата по чл. 129, ал. 2 от Конституцията, новоизбраният встъпва ли в мандата на предшественика си”.

Конституционният съд е длъжен да се произнесе само по така формулираното искане, но не и по негови модификации, защото съдът няма право да прави такива, да подменя волята на авторите на искането.

Становището си към решение № 1 от 23 март 2004 г. по к.д. № 1/2004 г. излагам писмено съгласно чл. 32, ал. 5 от Правилника за организацията на дейността, на Конституционния съд.

СЪДИЯ:

Н. Беров